

(wydziałom handlu) oraz Prezydiom Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi (wydziałom handlu) przekazuje się uprawnienia do zatwierdzania cen na artykuły, wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu miejscowego, a sprzedawane w detalicznej sieci obrotu handlowego.

§ 2. Uprawnienia, określone w § 1, nie obejmują zatwierdzania cen na artykuły:

- a) na które ceny ustalono zgodnie z postanowieniem § 8 ust. 1 i § 9 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1950 r. w sprawie zbytu oraz cen wy-

robów państwowego przemysłu miejscowego (Biuletyn P.K.P.G. Nr 19, poz. 217);

b) na które Ministerstwo Handlu Wewnętrznego ustala ceny na podstawie § 8 ust. 2 powołanej wyżej uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów;

c) objęte centralnymi planami zbytu.

§ 3. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Cen) wyda instrukcję w przedmiocie trybu zatwierdzania cen.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 15 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

255

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 28 lutego 1951 r.

o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych.

Na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 stycznia 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu, o obowiązku i sposobie zgłaszania i dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 82) rozciąga się również na:

- 1) powiaty szczeciński wraz z m. Szczecinem i gryfiński oraz gminy: Pyrzyce i Turze powiatu pyrzyckiego, Stargard i Kłębino powiatu stargardzkiego i miejscowości: Niedźwiedz, Cisewo, Wielgo-

wo i Załom powiatu nowogardzkiego z tym, że terytorialnie właściwym dla tych powiatów, gmin i miejscowości jest Zakład Utylizacyjny w Wąwolnicy k. Szczecina,

- 2) powiaty: łobeski, gryfiński, kamieński i stargardzki z wyjątkiem gmin Stargard i Kłębino oraz nowogardzki z wyjątkiem miejscowości: Niedźwiedz, Cisewo, Wielgowo i Załom z tym, że terytorialnie właściwym dla tych powiatów jest Zakład Utylizacyjny w Nowogardzie.

§ 2. Zarządzenie niniejsze oraz zarządzenie z dnia 14 stycznia 1949 r. wejdą w życie na terenie wyżej wymienionych powiatów z chwilą podania do publicznej wiadomości stosownie do § 15 zarządzenia z dnia 14 stycznia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-7, poz. 82).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. *St. Tkaczow*

256

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 lutego 1951 r.

w sprawie zasiłków dla osób, otrzymujących renty, zaopatrzenia i jednorazowe świadczenia z instytucji zagranicznych.

W celu wykonania przepisów § 10 ust. 2 rozporządzenia z dnia 3 kwietnia 1950 r. w sprawie uznania uprawnień, nabytych w zagranicznych instytucjach ubezpieczenia społecznego (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 148), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby, zamieszkałe w Polsce i pobierające renty, zaopatrzenia i jednorazowe świadczenia z instytucji zagranicznych, otrzymują z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zasiłki wyrównawcze do wysokości ustalonej w niniejszym zarządzeniu.

2. Zasiłek nie przysługuje osobom, pobierającym:

- a) zaopatrzenia zagraniczne w formie spłaty składek, wniesionych na ich konto osobiste, jeżeli

w myśl przepisów polskich o ubezpieczeniu emerytalnym osoby te nie miałyby prawa do renty,

- b) renty zagraniczne z tytułu mniej niż 25% utraty zdolności do pracy wskutek wypadku lub choroby zawodowej.

§ 2. 1. Osoby, pobierające zagraniczne renty inwalidzkie, starcze i wdowie z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, otrzymują z uwzględnieniem przepisów ust. 2—4 wyrównanie do wysokości stawek rent polskich, ustalonych w §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 120), a mianowicie według następującej tabeli:

A. Renty starcze i inwalidzkie.

B. Renty wdowie.

Grupa	Renta zagraniczna inwalidzka, starcza złotych miesięcznie	Wyrównanie do kwoty złotych miesięcznie	Renta zagraniczna wdowia złotych miesięcznie	Wyrównanie do kwoty złotych miesięcznie
I	do 30.— włącznie	90.—	do 21.— włącznie	63.—
II	ponad 30.— do 34.—	96.—	ponad 21.— do 24.—	67,50
III	„ 34.— „ 38.—	108.—	„ 24.— „ 27.—	76,50
IV	„ 38.— „ 42.—	120.—	„ 27.— „ 30.—	84.—
V	„ 42.— „ 46.—	132.—	„ 30.— „ 33.—	93.—
VI	„ 46.— „ 50.—	144.—	„ 33.— „ 36.—	102.—
VII	„ 50.— „ 54.—	156.—	„ 36.— „ 39.—	109,50
VIII	„ 54.— „ 58.—	168.—	„ 39.— „ 42.—	118,50
IX	„ 58.—	180.—	„ 42.—	126.—

2. Jeżeli zagraniczna renta inwalidzka lub starcza z tytułu pracy górniczej lub zrównanej z pracą górniczą wynosi 65.— zł i więcej miesięcznie, wówczas wyrównanie, ustalone w myśl ust. 1 do kwoty 180.— zł, ulega podwyższeniu za każdy rok pracy o:

- a) 1, — zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 15 lat,
- b) 2, — zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 20 lat,
- c) 4, — zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 25 lat,
- d) 5, — zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 30 lat.

Osoby, pobierające francuskie i belgijskie renty górnicze z tytułu inwalidztwa ogólnego w kwocie 115.— zł i więcej miesięcznie, otrzymują wyrównanie do kwoty 330.— zł miesięcznie, bez względu na ilość lat pracy.

3. Jeżeli zagraniczna renta wdowia z tytułu pracy górniczej lub zrównanej z pracą górniczą wynosi 46.— zł i więcej miesięcznie, wówczas wyrównanie, ustalone w myśl ust. 1 do kwoty 126.— zł, ulega podwyższeniu za każdy rok pracy:

- 1) dla pobierających renty francuskie o 0,50 zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 20 lat, a o 1,— zł,

gdy okres pracy wynosi co najmniej 25 lat,

2) dla pozostałych osób o:

- a) 1,— zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 15 lat,
- b) 1,50 zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 20 lat,
- c) 2,— zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 25 lat,
- d) 2,50 zł, gdy okres pracy wynosi co najmniej 30 lat.

4. Osoby, pobierające zagraniczne renty częściowe, przyznane w zastosowaniu umów i układów o ubezpieczeniu społecznym i wynoszące miesięcznie do 30,— zł z tytułu renty inwalidzkiej lub starczej oraz do 21,— zł z tytułu renty wdowiej, otrzymują wyrównanie w podwójnej wysokości renty zagranicznej.

§ 3. 1. Osoby, pobierające zagraniczne renty z tytułu wypadku lub choroby zawodowej w kwocie do 114,— zł miesięcznie tytułem pełnej renty inwalidzkiej oraz w kwocie do 59,— zł miesięcznie tytułem renty wdowiej i dalszej rodziny, otrzymują wyrównanie do wysokości stawek rent polskich, ustalonych w § 1 i w § 6 ust. 1 powołanego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r., a mianowicie według następującej tabeli:

A. Renty inwalidzkie pracowników.

B. Renty wdowie i dalszej rodziny.

Grupa	Pełna (100%) renta zagraniczna pracownika złotych miesięcznie	Wyrównanie do kwoty złotych miesięcznie (renta pełna)	Renta zagraniczna wdowia i dalszej rodziny złotych miesięcznie	Wyrównanie do kwoty złotych miesięcznie
I	do 56.— włącznie	162.—	do 26.— włącznie	72.—
II	ponad 56.— do 62.—	180.—	ponad 26.— do 30.—	84.—
III	„ 62.— „ 66.—	189.—	„ 30.— „ 33.—	93.—
IV	„ 66.— „ 71.—	202,50	„ 33.— „ 36.—	102.—
V	„ 71.— „ 80.—	216.—	„ 36.— „ 40.—	112,50
VI	„ 80.— „ 89.—	243.—	„ 40.— „ 44.—	123.—
VII	„ 89.— „ 99.—	270.—	„ 44.— „ 49.—	135.—
VIII	„ 99.— „ 114.—	300.—	„ 49.— „ 59.—	150.—

2. Osoby, pobierające zagraniczne renty z tytułu wypadku lub choroby zawodowej w kwocie ponad 114,— zł miesięcznie tytułem pełnej renty inwalidz-

kiej oraz w kwocie ponad 59,— zł miesięcznie tytułem renty wdowiej i dalszej rodziny, otrzymują wyrównanie, jak następuje:

Pełna (100%) renta zagraniczna pracownika złotych miesięcznie	Wyrównanie do kwoty złotych miesięcznie (renta pełna)	Renta zagraniczna wdowia i dalszej rodziny złotych miesięcznie	Wyrównanie do kwoty złotych miesięcznie
od 114.— do 125.—	330.—	od 59.— do 65.—	165.—
ponad 125.—	360.—	ponad 65.—	180.—

3. Pełną rentę zagraniczną z tytułu wypadku lub choroby zawodowej oblicza się w ten sposób, że kwotę pobieranej renty dzieli się przez stopień utraty zdolności do pracy, a iloraz mnoży się przez 100.

§ 4. 1. Przy ustalaniu wyrównań w myśl §§ 2 i 3 nie uwzględnia się dodatków na dzieci i dodatku za bezradność.

2. Osoby, pobierające z instytucji zagranicznych dodatki na dzieci, otrzymują wyrównanie do wysokości polskich zasiłków rodzinnych. Wyrównanie nie przysługuje, jeżeli rencista otrzymuje na dziecko polski zasiłek rodzinny.

3. Osoby, pobierające z instytucji zagranicznej dodatek za bezradność, otrzymują z tego tytułu wyrównanie do wysokości połowy renty polskiej, do której

następuje wyrównanie renty zagranicznej w myśl § 2 lub 3.

§ 5. 1. Osoby, pobierające zagraniczne renty sierocę, otrzymują wyrównanie do wysokości polskich rent sierocych z ogólnego ubezpieczenia emerytalnego.

2. Jeżeli zagraniczna renta sieroca przysługuje z tytułu pracy górniczej lub zrównanej z pracą górniczą, wówczas wyrównanie, ustalone w myśl ust. 1, ulega podwyższeniu o 18 zł dla każdej sieroty niepełnej, a o 36 zł dla każdej sieroty pełnej.

3. Wyrównanie nie przysługuje, jeżeli sieroty otrzymują polskie zasiłki rodzinne.

§ 6. Przy zbiegu u jednej osoby prawa do dwu lub więcej zasiłków wyrównawczych stosuje się polskie przepisy o redukcji świadczeń.

§ 7. W razie przekazania przez instytucje zagra-

niczną zapomogi pośmiertnej uprawnieni otrzymują wyrównanie:

- a) w razie śmierci ubezpieczonego pracownika — do kwoty 910,— zł, a w razie śmierci członka jego rodziny — do kwoty 390,— zł,
- b) w razie śmierci pracownika lub wdowy otrzymujących rentę — do trzykrotnej wysokości renty zagranicznej łącznie z wyrównaniem przysługującym w myśl § 2 lub 3.
- c) w razie śmierci sieroty otrzymującej rentę lub członka rodziny rencisty — do kwoty 180,— zł.

§ 8. W razie przekazania przez instytucję zagraniczną odprawy (odprawy wdowiej z powodu powtórne go zawarcia małżeństwa, odprawy rentowej) uprawnieni otrzymują wyrównanie do wysokości tylokrotnej miesięcznej renty zagranicznej łącznie z wyrównaniem, przysługującym w myśl § 2 lub 3, za ile miesięcy została przekazana odprawa, najwyżej jednak za 36 miesięcy.

§ 9. 1. Zainteresowani zobowiązani są przedłożyć Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych potrzebne doku-

menty i dowody dla ustalenia prawa i wysokości zasiłku wyrównawczego.

2. W stosunku do osób, pobierających zagraniczne renty inwalidzkie z tytułu wypadku lub choroby zawodowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustala stopień niezdolności do pracy według obowiązujących go zasad. Zakład może jednak przyjąć za miarodajny stopień niezdolności, ustalony przez instytucję zagraniczną.

§ 10. Wydatki, powstałe z wypłacania zasiłków w myśl niniejszego zarządzenia, wchodzi do budżetu i do planów finansowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 11. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

2. Renty i zaopatrzenia, należne za czas do dnia 31 października 1950 r., ulegają wyrównaniu, o ile na poczet należności zagranicznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłacił zaliczki.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

257

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 lutego 1951 r.

o sprawie zniesienia Międzyministerialnej Komisji dla Akcji Wyprawkowej.

W związku z przejściem powszechnej akcji wyprawkowej przez Ministerstwo Zdrowia znosi się Międzyministerialną Komisję dla Akcji Wyprawkowej, powołaną zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 kwietnia 1949 r. w sprawie powołania

Międzyministerialnej Komisji dla Akcji Wyprawkowej (Monitor Polski Nr A-24, poz. 379).

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1951 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 1 marca 1951 r.

o sprawie przekazania uprawnień Ministra Zdrowia w zakresie postanawiania o przeznaczeniu lokali mieszkalnych na mieszkania służbowe.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257 i z 1951 r. Nr 2, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia naczelnej władzy pracodawcy, dotyczące postanawiania o przeznaczeniu lokali mieszkalnych na mieszkania służbowe w budynkach zarządzanych przez władze, urzędy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio bądź pośrednio Ministrowi Zdrowia, przekazuje się prezydiom

miejscowo właściwych wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy, m. Łodzi) — wydziałom zdrowia.

§ 2. Uprawnienia określone w § 1 w stosunku do lokali mieszkalnych w budynkach zajmowanych przez placówki podległe bezpośrednio Morskiemu Urzędowi Zdrowia przekazuje się temu Urzędowi.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.
Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

259

LISTA OSÓB WYRÓZNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu

1 stycznia 1951 r. odznaką „RACJONALIZATORA PRODUKCJI“ przez Naczelną Dyрекcję Państwowej Komunikacji Samochodowej:
Brzeziński Tadeusz, Musiał Edward, Pałczyński Anasztazy.

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.
Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20a.

Zam. 216 30.000 2-B-15880

Drukarnia Ministerstwa Sprawiedliwości, Warszawa, Nowowiejska 6.

Cena 96 gr